

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Militia Sacra || Dvcvm Et Principvm || Brabantiaë,||

Molanus, Johannes

Antverpiae, [1592]

De sacris bellis Pipini Regis contra Sarracenos, Longobardos, Aquitanos,
Saxones, & Bauaros. Cap. XII.

urn:nbn:de:hbz:466:1-38114

*De sacris bellis PIPINI Regis contra Sarra-
cenos, Longobardos, Aquitanos, Saxones,
& Banaros.*

C A P. X I I.

VII. Bra-
bantie Dux
Pipinus Rex
Francorum
dictus Bre-
uier.

C A R O L O M A N N O ad portum mona-
sticæ vitæ secedente, sequitur Pipinus,
qui ex maiore domus factus est Rex Franco-
rum. Anno enim 1000. l. præcellus Pipinus
electione totius gentis, & ex communi suf-
fragio Principum, sublimatus est in sedem
regni, & à S. Bonifacio Archiepiscopo inun-
ctus, deposito Childeberto, qui tantæ pote-
stati erat inutilis, prius tamen missa legatio-
ne ad sedem Apostolicam, & inde auctorida-
te percepta, quia consensus & auctoritas Ro-
mani Pontificis huic negotio necessaria vi-
debatur. Postea à Stephano Papa, qui Za-
chariæ successit, quòd Remp. Romanam ab
Aistulphi Regis Longobardorum incurfibus
defendisset, Apostolica benedictione cum
uxore & liberis in regnum perpetuo est con-
firmatus. Leguntur hæc passim apud Anno-
nium, Reginonem, Sigebertum, aliosque ve-
teres scriptores.

1. Archidu-
catus Au-
strie ini-
cium.

Hic itaque Princeps limitem Francici im-
perij ad Noricum vsque propagauit, nouam-
que istic Austriam auspicatus est, cum Pon-
tifici Romano fidam operam aduersus Sarra-
cenos, orâ Italiæ deuastantes, nauasset. Testis
est Lazius l. III. de gentium migrationibus.

Et

Et vt reliqua addamus ex annalibus rerum
 Pipini, anno 1000. LIII. Stephanus Papa ve-
 nit ad Pipinum Regem in villa quæ Carisia-
 cus dicitur, suggerens ei, vt se & Romanam
 Ecclesiam ab infestationibus Longobardo-
 rum defenderet. Pipinus igitur Rex, propter
 erepta Romanæ Ecclesiæ per Regem Lon-
 gobardorum dominia, Italiam manu valida
 ingreditur. Resistentibus Longobardis, &
 claustra Italiæ tenentibus, ad ipsas montium
 angustias, quas clusas vocant, acerrimè pu-
 gnatum est: cedentibusque Longobardis,
 omnes copiæ Francorum viam quamuis dif-
 ficilem non magno labore superarunt. Hai-
 stolphus verò Longobardorum Rex manus
 conferere non ausus, in Papiæ ciuitate à Rege
 Pipino obsessus est, qui antè obsidionem non
 soluit, quàm firmitatis causa, pro restituendis
 quæ Romanæ Ecclesiæ ablata fuerant,
 quadraginta obsides recepisset. Datis verò
 obsidibus, promissisque iureiurando firma-
 tis, Stephanum Papam Romam remisit. Ve-
 rum Haistolpho ea quæ Romanæ Ecclesiæ
 erant non reddente, iterum Pipinus cum
 exercitu Italiam intrauit, & Haistolphum
 Papiæ obsedit, eaque obsidione ad satisfac-
 iendum promissis compulit, redditamque
 Rauennam, omnemque exarchatum eius,
 atque Pentapolim, ad S. Petrum tradidit.
 Porrò Haistolphus dolosè meditans quæ
 impleta fuerant commutare, in venatione

de equo casu prolapsus, intra paucos dies viuendi finem fecit.

*III. contra
Aquitanos
pro Ecclesijs.*

Cum vero Waifarius Dux Aquitanie res Ecclesiarum in sua potestate retineret; Rex Pipinus eas bello repetiturus, contractis vndique copiis, Aquitaniam ingreditur. Waifarius spondet se Ecclesijs iura sua redditurum, obsides qui imperarentur daturum. Quibus acceptis, Rex a bello abstinuit. Cumque Waifarius, quanquam obsides dedisset, sacramentaque iurasset, bellum tamen resumeret; Pipinus Rex omnibus copiis Ducem persequi statuit: itaque non destitit, quin eum in suam potestatem redigeret, & reluctan-tem vita spoliaret.

*IIII. contra
Saxones.*

Idem Pipinus Rex, commisso semel atque iterum cum Saxonibus prælio, plurimam eorum multitudinem cecidit, coëgitque. ut omnem se eius voluntatem facturos promitterent, equos etiam trecentos pro munere, honoris causa, quotannis ad generalem conuentum sese daturus sponderent.

Contra Baioarios duo feliciter bella gessit, primum quidem contra Odilonem Ducem, alterum verò contra Grifonem fratrem eius, qui Ducatum in suam redegerat potestatem, Tertium quoque contra Tassilonis Ducis defectionem suscepturus, bello Aquitanico impeditus, & morte præuentus est.

De